

Arrest

nr. 141 165 van 17 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 5 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 5 september 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 20 september 2013 ter kennis wordt gebracht, is de in casu bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Bij schrijven van 10 februari 2015 maakt verweerder een uittreksel uit de bevolkingsregisters over en deelt mee dat verzoekster op 2 juni 2014 in het bezit is gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verzoeksters rechtstoestand is aldus fundamenteel gewijzigd. Zo is verzoekster thans gerechtigd op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, wat impliceert dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten impliciet doch zeker als opgeheven dient te worden beschouwd. Dit bevel om het grondgebied te verlaten is zo onverenigbaar met de nadien aan verzoekster afgegeven F-kaart (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Noch verzoekster noch verweerder betwisten ter zitting dit gegeven.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoekster nog heeft bij huidig voorliggend beroep – gelet op het gegeven dat zij in het bezit is gesteld van een F-kaart – stelt verzoekster zich te gedragen naar de wijsheid. Zij duidt niet welk concreet voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog kan sorteren. Zij toont aldus niet aan dat zij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van de thans bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op de gegevens dat verzoekster huidige procedure heeft ingeleid en haar rechtstoestand is gewijzigd ingevolge een door haar naderhand opgestarte verblijfsprocedure, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS